

Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι συγκροτούν το ενιαίο κόμμα του πολέμου

Στα πλαίσια της Παγκόσμιας Πορείας Προς τη Γάζα η Macy Jones βρέθηκε τον περασμένο Ιούνιο στο Κάιρο και την Τύνιδα μαζί με χιλιάδες άλλους ακτιβιστές/ριες εκπροσωπώντας το βορειοαμερικάνικο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Από τις μαζικές καταλήψεις στα Πανεπιστήμια μέχρι τις μαχητικές διαδηλώσεις στους δρόμους των μεγάλων πόλεων των ΗΠΑ, το κίνημα ενάντια στη γενοκτονία που διαπράττει το κράτος του Ισραήλ ριζοσπαστικοποιεί και διαπαιδαγωγεί μια νέα γενιά αγωνιστών/ριών σε ένα βάθος που παρομοιάζεται με την επίδραση του αντιπολεμικού κινήματος την εποχή του πολέμου του Βιετνάμ. Συναντήσαμε τη Macy στην Τύνιδα, στα πλαίσια των διαδικασιών συντονισμού των επόμενων βημάτων των τριών πλατιών πρωτοβουλιών που επιχειρήσαν να σπάσουν τον αποκλεισμό της Γάζας από ξηρά, αέρα και θάλασσα.

Η [CODEPINK](#) βρίσκεται εδώ και χρόνια στην πρώτη γραμμή του αντιπολεμικού κινήματος στις ΗΠΑ. Πες μας κάποια πράγματα παραπάνω για τη συλλογικότητά σας. Σε ποιο πολιτικό πλαίσιο δρα; Ποια εργασία και οργανωτικά μοντέλα χρησιμοποιεί;

Ιδρυθήκαμε το 2002 σε μια «από τα κάτω» προσπάθεια να αποτρέψουμε τον πόλεμο του Ιράκ. Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για τη δικαίωση των Ιρακινών, την καταδίκη των εγκληματιών πολέμου και για την αποτροπή νέων πολέμων και επιχειρήσεων αλλαγής καθεστώτος. Αγωνιζόμαστε επίσης ενάντια στις κυρώσεις των ΗΠΑ κατά του Ιράν, της Βενεζουέλας, της Βόρειας Κορέας και της Κούβας. Ενάντια στο κολαστήριο του Γκουαντάναμο, το αμερικανικό πρόγραμμα παρακολούθησεων και εξωδικαστικών εκτελέσεων με μη επανδρωμένα αεροσκάφη και τις διώξεις ενάντια στους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος (whistleblowers). Η κεντρική καμπάνια δράσης μας στοχεύει στην «Αποεπένδυση από την Πολεμική Μηχανή» ώστε να πληγούν οι επιχειρήσεις που εξασφαλίζουν τα κέρδη τους από τις αμερικανικές επεμβάσεις, το παγκόσμιο εμπόριο όπλων και τη στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών μας.

Βασιζόμαστε σε ένα δίκτυο τοπικών ακτιβιστών και διαδικτυακών υποστηρικτών, αξιοποιούμε το χιούμορ και τη χαρά στις δράσεις μας που περιλαμβάνουν σάτιρα, θέατρο δρόμου, εικαστικές αναπαραστάσεις, πολιτική ανυπακοή και ακτιβισμούς ενάντια σε ισχυρούς κυβερνητικούς και επιχειρηματικούς παράγοντες. Στόχος μας είναι να εμπνεύσουμε και να κινητοποιήσουμε τον κόσμο ώστε να δράσει ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, να στηρίξει την ειρήνη και τους αγώνες για ανθρώπινα δικαιώματα και να απαιτήσει την ανακατεύθυνση όλων των διαθέσιμων πόρων προς τη δημόσια υγεία, παιδεία, την περιβαλλοντική προστασία και άλλα προγράμματα που ιεραρχούν τη ζωή έναντι του πολέμου.

Τι έπεται για το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στις ΗΠΑ; Η γενοκτονία συνεχίζεται εδώ και πάνω από 21 μήνες. Ισχυροποιείται το κίνημα; Έχει καταφέρει σημαντικές νίκες που μπορούν να λειτουργήσουν ως παράδειγμα;

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στις Ηνωμένες Πολιτείες δυναμώνει — από τις 7 Οκτωβρίου, οργανώσεις όπως η CODEPINK, καθώς και άλλες ομάδες του κινήματος, έχουν δει σημαντική αύξηση της συμμετοχής στις δράσεις τους, από πρωτοβουλίες όπως τις μέρες "*Flood Congress for Palestine*", έως τη δημιουργία νέων ομάδων σε όλη τη χώρα. Συνεχίζουμε γιατί οι Παλαιστίνιοι συνεχίζουν. Το κίνημα δεν θα σταματήσει γιατί οι Παλαιστίνιοι αρνούνται να τα παρατήσουν. Ο στόχος αυτή τη στιγμή είναι μια μόνιμη εκχειρίδα αλλά ο βασικός στόχος ήταν πάντα η απελευθέρωση της Παλαιστίνης και το τέλος της παράνομης κατοχής.

Είναι δύσκολο να εντοπίσουμε νίκες όταν εκατοντάδες Παλαιστίνιοι σκοτώνονται ακόμα καθημερινά από το Ισραήλ. Ωστόσο, βλέπουμε κάποιες θετικές εξελίξεις. Για παράδειγμα, πρόσφατα η Maersk (μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες εμπορικής διαχείρισης πλοίων στον κόσμο) ανακοίνωσε ότι θα διακόψει τις σχέσεις της με εταιρείες που συνδέονται με παράνομους ισραηλινούς εποίκισμούς στη κατεχόμενη Δυτική Όχθη. Αυτό οφείλεται στην ακούραστη δουλειά ομάδων όπως το *Παλαιστινιακό Κίνημα Νέων* μέσω της καμπάνιας "*Mask Off Maersk*", την οποία υποστηρίζουμε με υπερηφάνεια και πνεύμα αλληλεγγύης. Μία τέτοια η νίκη δεν τερματίζει τη γενοκτονία, αλλά υπονομεύει τη φαινομενικά ακλόνητη ισχύ που για χρόνια απολάμβανε το Ισραήλ. Είναι μια κατάκτηση πάνω στην οποία μπορούμε να χτίσουμε περαιτέρω.

Οι Δημοκρατικοί πλήρωσαν, μεταξύ άλλων, και το εκλογικό τίμημα για την υποστήριξη και τη συννενοχή τους στη γενοκτονία της Γάζας. Άλλαξε κάτι στις συνθήκες ανάπτυξης του αντιπολεμικού κινήματος μετά την επιστροφή του Τραμπ; Ποια είναι τα άμεσα καθήκοντα και οι βασικές κατευθύνσεις του αντιπολεμικού κινήματος στις ΗΠΑ;

Τίποτα δεν άλλαξε ουσιαστικά με την κυβέρνηση Τραμπ, τα δύο μεγάλα κόμματα συγκροτούν από κοινού το ενιαίο κόμμα του πολέμου και παρέχουν στο Ισραήλ την πολιτική κάλυψη και την υλική υποστήριξη για να διαπράξει τη γενοκτονία στη Γάζα. Έχει σημειωθεί ωστόσο σημαντική αύξηση στις προσπάθειες καταστολής του κινήματος. Η κυβέρνηση Μπάιντεν έστρωσε πρόθυμα τον δρόμο για αυτό, υποκύπτοντας σε αβάσιμες επιθέσεις περί αντισημιτισμού σε επίπεδο νομοθεσίας αλλά και δημόσιου λόγου. Τώρα με τον Τραμπ, η δυσφήμιση και ποινικοποίηση του κινήματος αποκτά νέα δυναμική.

Η κύρια στρατηγική μας παραμένει η ίδια· η μόνη διαφορά τώρα είναι ότι προσπαθούμε να απευθυνθούμε στο μεγάλο και δυναμικό κίνημα ενάντια στον Τραμπ, προσπαθώντας να εντάξουμε αυτούς τους ανθρώπους στο ριζοσπαστικό αντιπολεμικό κίνημα. Αυτό το κάνουμε αναδεικνύοντας τη σύνδεση ανάμεσα σε πράγματα όπως η αντιμεταναστευτική ρητορική του Τραμπ και οι γκεσταπίτικες τακτικές του ICE με αυτό που οι ΗΠΑ κάνουν σε ανθρώπους σε όλο τον κόσμο μέσω του πολέμου και του ιμπεριαλισμού. Η δουλειά συνεχίζεται με την προσέγγιση περιβαλλοντολόγων για να αναδειχθεί η οικοκτονία ως αναπόσπαστο τμήμα της γενοκτονίας, αντιρατσιστών του κινήματος *Black Lives Matter* για να συνδεθεί ο εγχώριος ρατσισμός με αυτόν που βρίσκεται στο επίκεντρο της εθνοκάθαρσης της Παλαιστίνης. Συνδεόμαστε με τα αντιφασιστικά κινήματα για να φωτίσουμε το πώς οι παγκόσμιες εξελίξεις έχουν ευνοήσει την ανάπτυξη του φασισμού εντός των συνόρων.

Παρόλο που η παραπάνω τακτική μας φέρνει σε όσμωση με μια σειρά επιμέρους κινήματων, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι συλλογικότητες που πρόσκεινται στους Δημοκρατικούς όπως οι "Indivisible" και η "50501", οργανώνουν μαζικές κινητοποιήσεις σε όλες τις ΗΠΑ που διατηρούν εχθρική στάση απέναντι στους αγώνες για την Παλαιστίνη, αποκλείοντας τη συμπερίληψη της παλαιστινιακής γενοκτονίας σε οποιαδήποτε λίστα αιτημάτων ενώ παραμένουν διαποτισμένες από ένα «προοδευτικό» Σιωνισμό που επιτρέπει την εργαλειοποίηση του αντισημιτισμού ενάντια στο κίνημα. Πολλοί στο αντιπολεμικό κίνημα έχουν υποχρεωθεί να δώσουν χώρο για επείγοντα νέα θέματα που επηρεάζουν άμεσα τα μέλη του, όπως η ανάπτυξη δικτύων αντίστασης στο ICE και τη συσπείρωση γύρω από τα δικαιώματα των τρανς. Παρόλη την αλλαγή στην κυβέρνηση, το Δημοκρατικό κόμμα και η βάση του συνεχίζουν να διατηρούν αποστάσεις από τον αγώνα για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης και παραμένουν αδιάφοροι για τις ολοένα και πιο απειλητικές εξελίξεις στη Γάζα.

Πολλοί Δημοκρατικοί γερουσιαστές και μέλη του Κογκρέσου δικαιολογούσαν τη σιωπή τους για τη γενοκτονία στη βάση μιας κρίσιμης εκλογικής χρονιάς κατά τη διάρκεια της οποίας δεν ήθελαν να προκαλέσουν τριγμούς στην κυβέρνηση Μπάιντεν. Είχαν δημιουργήσει έτσι κάποιες προσδοκίες για την αλλαγή στάσης τους στο ενδεχόμενο επιστροφής του Τραμπ στην εξουσία. Φυσικά, αυτές οι

προσδοκίες διαψεύστηκαν άμεσα και η όποια αντίσταση των Δημοκρατικών στη νέα κυβέρνηση παραμένει αδύναμη. Για παράδειγμα, οι 18 Δημοκρατικοί γερουσιαστές που το 2024 ψήφισαν υπέρ ενός νομοσχεδίου του Μπέρνι Σάντερς για τον περιορισμό των πωλήσεων όπλων στο Ισραήλ υπό τον Μπάιντεν, μειώθηκαν στους 15 όταν το αντίστοιχο νομοσχέδιο του 2025 κατέβηκε στη Βουλή υπό τον Τραμπ.

Συχνά οι κυβερνήσεις της Δύσης και τα κυρίαρχα Μέσα Ενημέρωσης αξιοποιούν επιλεκτικά τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον Παγκόσμιο Νότο για να αποσπάσουν τη συναίνεση των κοινωνιών τους στις στρατιωτικές επεμβάσεις και τις κυρώσεις που σχεδιάζουν. Πώς θα μπορούσε πραγματικά να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο ενδυνάμωσης και απελευθέρωσης για τις γυναίκες;

Όταν η αμερικανική κυβέρνηση αρχίζει να μιλά για τα δικαιώματα των γυναικών σε άλλες χώρες, σκοπός της δεν είναι ποτέ να ασχοληθεί πραγματικά με αυτά αλλά να προσπαθήσει να κατασκευάσει δημόσια συναίνεση σε κάποια επιχείρηση αλλαγής καθεστώτος. Το είδαμε αυτό στην προετοιμασία του πολέμου του Αφγανιστάν, το βλέπουμε και τώρα με τις πολεμοχαρείς κραυγές για αλλαγή καθεστώτος στο Ιράν.

Οι πόλεμοι, οι επεμβάσεις και η κατοχή είναι από τη φύση τους βίαιες πράξεις και αυτή η βία πλήττει αναλογικά περισσότερο γυναίκες και παιδιά. Η ιδέα ότι πρέπει να στείλουμε τον αμερικανικό στρατό, που έχει μια μακρά ιστορία σεξουαλικής βίας εναντίον γυναικών, για να «ελευθερώσει» τις γυναίκες μιας άλλης χώρας, είναι απλώς γελοία.

Η ενδυνάμωση των γυναικών απαιτεί σταθερότητα, ειρήνη και σεβασμό στην πολιτιστική πολυμορφία. Προϋποθέτει τη δημιουργία ασφαλούς περιβάλλοντος, την υποστήριξη τοπικών πρωτοβουλιών βάσης, επενδύσεις σε βασικές δημόσιες υπηρεσίες, την προώθηση οικονομικών ευκαιριών και τη συνεργασία με τοπικούς φορείς σε πολιτικές ευαίσθητες στο φύλο. Αντίθετα, οι στρατιωτικές επεμβάσεις υπονομεύουν τις προσπάθειες απελευθέρωσης, καθώς οι συγκρούσεις εντείνουν τη βία, εμποδίζουν την πρόσβαση σε πόρους, ενισχύουν τις δομές καταπίεσης και τελικά θυσιάζουν την ευημερία των κοινωνιών σε παγκόσμιο επίπεδο — με όλα αυτά να πλήττουν δυσανάλογα τις γυναίκες και τα παιδιά. Οι αμερικανικές στρατιωτικές επεμβάσεις και οι κυρώσεις είναι από μόνες τους παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και κάθε επιχείρημα που τις παρουσιάζει ως υπεράσπιση αυτών είναι προκλητικά κυνικό.

Ποιες είναι οι συμμαχίες της CODEPINK με το υπόλοιπο αντιπολεμικό κίνημα; Στο πολιτικό επίπεδο,

συνεργάζεστε στο πλαίσιο κοινών δράσεων με Δημοκρατικούς ή άλλα τμήματα της αριστεράς; Στο κοινωνικό επίπεδο, συντονίζεστε με εργατικά σωματεία, φοιτητικές ενώσεις, άλλες φεμινιστικές συλλογικότητες, τοπικά κινήματα ή πρωτοβουλίες;

Ως ανεξάρτητη πρωτοβουλία βάσης δεν ευθυγραμμίζομαστε με κάποιο συγκεκριμένο πολιτικό κόμμα. Προσπαθούμε, ωστόσο, να κρατάμε ενήμερους όλους τους εκλεγμένους αξιωματούχους αναφορικά με πολιτικές που πιστεύουμε ότι εξυπηρετούν τους στόχους μας: την ιεράρχηση δηλαδή της ειρήνης και της διπλωματίας έναντι των πολέμων και των συγκρούσεων. Για να το πετύχουμε αυτό, συνεργαζόμαστε με ένα ευρύ φάσμα οργανώσεων και σχημάτων που διαφέρουν από ζήτημα σε ζήτημα. Είμαστε μέλη τοπικών, εθνικών και διεθνών συμμαχιών και συλλογικοτήτων, όπως ομάδες βετεράνων, φοιτητικές οργανώσεις, φεμινιστικές συλλογικότητες, οργανώσεις για την κλιματική δικαιοσύνη, επαγγελματίες του ιατρικού κλάδου, καλλιτέχνες/ψυχαγωγοί, εκπαιδευτικοί, μέλη εργατικών σωματείων και θρησκευτικών οργανώσεων. Συνεργαζόμαστε με τις παραπάνω ομάδες σε μια σειρά θεμάτων, όπως οι αγώνες για την κλιματική δικαιοσύνη, η κατάργηση ξένων στρατιωτικών βάσεων, η μάχη ενάντια στη λογοκρισία των φιλο-παλαιστινιακών φωνών στους χώρους εργασίας και η αποεπένδυση από τους κατασκευαστές όπλων.

Πώς αποτιμάς την προσπάθεια των 3 πρωτοβουλιών (Freedom Flotilla Coalition(FFC), Overland Convoy to Break the Siege on Gaza – Sumud, Global March to Gaza(GMTG) για το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας; Τι κατάφεραν και ποια θα έπρεπε να είναι τα επόμενα βήματά τους;

Πιστεύω ότι οι ομάδες GMTG, FFC και Sumud έκαναν κάτι πρωτοφανές και σημαντικό, φέρνοντας σε κοινό πεδίο αγώνα κινήματα και ανθρώπους από όλο τον κόσμο. Αυτό που έχουμε τώρα είναι μια κατοχυρωμένη σχέση –κάτι που δεν μπορεί να αναιρεθεί– και νομίζω ότι έχουμε υπερβεί σε ικανοποιητικό επίπεδο τα εμπόδια που θέτουν η απόσταση και το γλωσσικό χάσμα στην προσπάθεια ενοποίησης όλων των επιμέρους αγώνων για το σπάσιμο της πολιορκίας της Γάζας και το τέλος της γενοκτονίας.

Σημαντικότερα για μένα, θυμάμαι αμέτρητες φορές που άκουγα στις ειδήσεις ανθρώπους από τη Γάζα να ρωτούν με αγωνία: «Πού είναι ο κόσμος;» — και ελπίζω ότι αυτή η κραυγή βρήκε μια απάντηση στη δράση μας, όσο καθυστερημένη και ανεπαρκής κι αν είναι. Θέλω να ελπίζω ότι η προσπάθεια των τριών πρωτοβουλιών να προσεγγίσουν τη Γάζα έθεσε ένα πρότυπο για το μέλλον και ότι οι επιτυχίες αλλά και οι δυσκολίες της απόπειρας μας μπορούν να γίνουν οδηγός και για άλλους.

Γνωρίζω ότι το Ισραήλ δεν είναι συνηθισμένο να δέχεται τόσο συντριπτικό όγκο πίεσης -από κοινότητες, εκπροσώπους και διπλωματικές αποστολές από 80 χώρες- που απαιτούν προστασία για τους δικούς τους πολίτες που συμμετείχαν στον συλλαλητήριο. Και ελπίζω ότι αυτού του είδους η διεθνής πίεση μπορεί να εφαρμοστεί με ακόμα πιο στρατηγικό τρόπο στο μέλλον. Είναι άλλωστε το καθήκον της γενιάς μας να κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να σταθεί ενεργητικά αλληλέγγυα στον αγώνα των Παλαιστινίων, να τερματίσει τη γενοκτονία και να συγκρουστεί με το κράτος-δολοφόνο που επιβιώνει μέσω της στρατιωτικής κατοχής και του απαρτχάιντ.

ΣΤΜ.Οι συγκεκριμένες συλλογικότητες αποτελούν κοινωνικά οχήματα αντίστασης στις πιο αυταρχικές αιχμές της Τραμπικής ατζέντας και κατά βάση καθοδηγούνται από μέλη της «αριστερής» πτέρυγας του Δημοκρατικού κόμματος.

Συνέντευξη στον Άγγελο Κωσταμπάρη για το Jacobin Greece